

му пошепна момчето и се измъкна от ръцете му. След това добави високо: - С бога, братко! Поздрави мама, Петра!... С бога!

Царят съобщи волята си на ромеите и с горящ поглед протрети конниците, които бързо се отдалечаваха по друма. Остана неподвижен, докато очите му можеха да различават стройната осанка на младежа.

- Господи, запази го, върни го,... - пророни сърцето му гореща молба.

Тропотът на ромейските коне заглъхна в далечината.

На следната сутрин царица Елена предаде в любящите, крепки бадини обятия малкия Асен. С буйна нежност царят целуна меки-те му буйни къдри, големите му черни очи и треперящ от неизказана радост го стисна до сърцето си.

Сякаш предчувствуваше колко скъпоцен бе крехкият живот, който държеше в ръцете си.

Глава VI

Пристигнаха в Константиноград, когато розовият блясък на зората трептеше по високите кубета и звънарници на приказния град. В далечината Босфорът се белееше като огромна сребърна ръка. Един дълбок ров и две реда яки стени с големи страховити бойници опасваха Богоспаската столица.

Константино^бград! Зеницата на св^ета. Градът на градовете.

Иваница бе вперил взър в дълечното видение - неподвижен и безмълвен, сякаш омъгьосан.

Това бе градът, за който бленуваха в далечните нормански замъци, за който снахни руси мъже слизаха по Днепър и Дон и върху дълги крехки ^{лодки} лодки, издълбани в дърветата, се отдаваха на коварството на моретата, за който венецианци и генуезци напушаха богаствата на скъпата си родина, за който трубадури, менест-